

Nr 1142

av herr Komstedt
angående kostnaden för hemtransport av stoft av i utlandet avlid-
den person.

Bestämmelser om utlandsmyndighets åtgärder vid svensk medborgares död utomlands återfinns i 37 § instruktionen 10.3.1967 för utrikesrepresentationen (IFUR) och i ministerns för utrikes ärenden allmänna föreskrifter 2.5.1967 för utrikesrepresentationen (AFUR).

Av bestämmelserna (intagna i instruktionsbok för utrikesrepresentationen, s. 420—424) framgår att beskickning och konsulat skall genom utrikesdepartementet inhämta besked om var begravningen av utomlands avlidne svensk enligt de anhörigas önskan skall äga rum liksom beträffande eventuell transport av stoftet till Sverige. Kostnaderna för hemsändande skall i princip bestridas av den som framställer begäran därom. Var den avlidne medlem i Svenska eldbegängelsekassan eller skyddad genom reseförsäkring i svenskt försäkringsbolag, kan utlandsmyndigheten räkna med att försäkringsgivaren ansvarar för utgifterna i samband med den försäkrades frånfälle utomlands.

När förskottsbetalning eller betalningsgaranti inte kan erhållas av anhöriga eller av annan person om anhöriga saknas och den avlidne ej heller var skyddad av försäkring, får begravning anordnas på orten. Emellertid må beskickning och konsulat kunna av utrikesdepartementet bemyndigas gälda hemtransportkostnaderna i de undantagsfall, när det föreligger intresse från det allmännas sida att stoftet hemförs till Sverige — exempelvis om dödsfallet befaras ha förorsakats av våldsbrott. Det understryks emellertid att sådant bemyndigande förutses bli lämnat endast i mycket begränsad omfattning och blott då tungt vägande skäl kan åberopas därför.

Slutligen sägs i föreskrifterna (AFUR) att då beskickning eller konsulat ombesörjer begravning inom verksamhetsområdet med anlitan-
de av statsmedel, skall myndigheten iaktta den sparsamhet som är förenlig med tillbörlig hänsyn till den avlidne och dennes anhöriga.

De ovan relaterade bestämmelserna medför att anhörig till person som avlider utomlands ställs inför den svåra uppgiften att på mycket kort tid, ofta inom 24 timmar, göra förskottsinbetalning eller ställa bankgaranti. Den chock som beskedet om en nära anhörigs död innebär förstärks också av kravet på omedelbart besked om hemtransport eller inte.

För de flesta människor måste det framstå som en självklar uppgift

att ta hem och begrava en nära anförvant. Det kan därför knappast betraktas som humant att förutsättningen för begravning i Sverige är beroende på de anhörigas ekonomiska förutsättningar.

En tänkbar lösning på detta problem är att låta allmänna sjukförsäkringen täcka de kostnader som uppstår vid avlidens transport till svensk mark. De närmare formerna för såväl hemtransport som bestridande av kostnaderna för denna bör emellertid enligt vårt förmenande bli föremål för utredning.

Med stöd av ovanstående hemställes

att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om tillsättande av en utredning angående ändrade bestämmelser om hemtransport av stoft av i utlandet avliden svensk medborgare.

Stockholm den 26 januari 1973

WIGGO KOMSTEDT (m)